

KADIN İNFERTİLİTESİNDE DİAGNOSTİK LAPAROSKOPİ

Dr. Tahsin Gümüşburun (x)
Dr. Kemal Eyiceoğlu (xx)
Dr. M. Akif Gökceoğlu (x)
Dr. Nevres Okyar (xxx)

ÖZET :

Bu çalışmada 1.1.1986-1.6.1987 tarihleri arasında Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Servisinde laparoskopı uygulanan 50 infertil hasta değerlendirilmiştir. Çalışmamızın hepsini genel anestezi altında ve tek insizyon tekniği kullanarak uyguladık.

Laparoskopik muayene sonucunda, % 12 normal bulgu, % 32 tubal patoloji, % 20 ovarian patoloji, % 10 uterin patoloji, % 12 endometriosis, % 14'de mikst patoloji bulundu. Çalışmamızın sonucunda hastalarımızın % 10,una laparotomi uygulandı. Böylece laparoskopik tetkik esnasında % 100'e yakın kesin tanı koyduk. Bu uygulamalar esnasında majör komplikasyorumuz olmadı.

ANAHTAR KELİMELER :

Laparoskopı, İnfertilite.

GİRİŞ :

Laparoskopı, jinekolojik hastalıklar içerisinde diagnostic ve terapeut olarak geniş kullanım sahasına girmiştir. Diagnostic laparoskopi, dünyanın pek çok infertilite merkezinde kardinal tetkik olarak rutin kullanılır hale gelmiştir. Hatta, diagnostic laparoskopı yapılmayan infertil kadınların tetkikleri eksik yapılmış sayılacağı ifade edilmektedir (1,3).

(x) Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı Uzmanı

(xx) Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı Başkanı.

(xxx) Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı Araştırma

Görevlileri.

Mazisi eskiye dayanmakla beraber, laparoskopinin popüler olması 1970 li yıllarda rastlar. 28 Temmuz 1972 de Life dergisinde konu ile ilgili bir yazıda, olaydan "Band-And Surgery" diye bahsedilmesi (flaster cerrahisi) özellikle kadınların ilgisini çekmiştir. Hasta bir gün kadar kısa bir sürede, karnında bir tampon ve flasterle hastaneyi terkettiğinden laparoskopie flaster cerrahisi denilmesi adet olmuştur (11).

Peritoneoskopi adı da verilen laparoskopide esas prensip lokal veya genel anestezi altında kain içini gazla doldurup, özel aletlerle pelvik organları gözleme esasına dayanır (1,3). Laparoskop, Verres iğnesi, Trokar ve kanül, Işık kaynağı insüflatör, probe, mini forsepsler' den ibarettir.

Laparoskop her işlemden sonra parçalara ayrılmalı, yıkanmalı ve dezenfekte edilmelidir. Ekipman ılık su ve hafif sabun solusyonunda yıkanmalıdır. En sık kullanılan kimyasal dezenfektan, % 2 lik Glutaraldehyde solusyonu (Cidex), %2 lik alkaline Glutaraldehyde solusyonu (Sporiciden) ve % 10 luk formaldehyde'dir. (19).

Laparoskop siklusun her iki döneminde de yapılmamakla beraber özellikle, infertilite araştırmalarında luteal faz tercih edilmektedir (3).

Laparoskop endikasyonları, infertil olguların değerlendirilmesi, endometriosis tanısı ve tedavisinde, nedeni bilinmeyen pelvik ağrıları, ekstrauterin gebelik, kanayan korpus luteum, akut salpengit, adnexit, parametrit, ve appendisit'in ariyacı tanısında, ovarian biopsi, douglas boşluğunundan sitolojik inceleme için aspirasyonla materyal almak için, tubal sterilizasyon, korpus luteum rüptürü koagülasyonu, matür follikülden ovum alınması için, ovariolizis, ooferektomi, salpingooferektomi, endometriosis odaklarının koagülasyonu.. gibi çeşitli endikasyon sahası vardır. (1) Resim -1'de ovulasyon döneminde over göülmekte.

Laparoskop, kontrendikasyonları, akut batın, zayıf hastalar, ilerlemiş pelvis kanseri, geçirilmiş abdominal operasyonlar, Class 4 kardiyak hastalar, obesite hiatus hernisi, ağır PID , ayrıca 4-5 aylıktan sonra gebelikte kontrendikedir. (1,3).

Laparoskopinin komplikasyonları da, enfeksiyon, büyük damar yırtılmaları barsak travmaları, barsak yanıkları, batın duvarı yanıkları, pelvik ağrı, umbilikal herni, amfizem, laparoskopide başarısızlık, tromboemboli, mesane perforasyonu, uterus perforasyonu, anestezi komplikasyonları, Ektsitus (91,11).

Kadın infertilitesinde diagnostik laparoskopı sırasında dikkat edilecek önemli noktalar sunlardır:

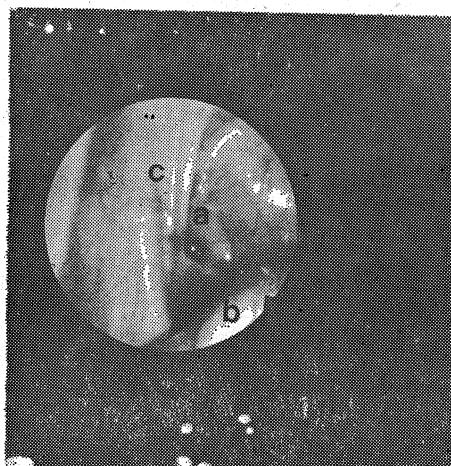
Adezyonlar: En sık pelvik hastalıklardan birisidir. Adezyonlar abdominal yapılar arasında uzanan, köprüler olabildiği gibi, daha geniş alanları kapsar ise hastanın infertilitesi üzerinde önemli rol oynar (3). Adezyonların hangi organı tuttuğu önemlidir. Fallop tüplerinin fonksiyonları üzerine, adezyonların ro;

lü aşikardır. En fazlada tüplerin fonksiyonları üzerine etkilidirler. Fallop tüplerinin motilitesi bozulmuş, yanı peristaltizmi değişmiştir. Bu durum da yumurtaın uterusa taşınmasını etkiler (3,11).

Diagnostik amaçla yaptığımız infertil olgularдан tesbit edilen iki tanesinin görüntüleri:

Resim-1: Ovulasyon döneminde over: a-Over, b-Graaf folikülü, c-Uterus,

Resim-2: Sakrouterin Bölgede Endometriosis Nodülü.: a-Endometriosis Nodülü, b-Barsaklar, c-Lig. Sakrouterina.

Endometriosis: Fonksiyon gören endometrium dokusunun uterus kavitesindeki normal yerinden başka bir yerde bulunmasına endometriosis denir. Endometriosis genellikle overler, cul-de-sac, uterosakral ligamentler ve utero vesi-kal ligamentlerin bulunduğu pelvis boşluğunda yerleşim gösterirler. Endometriosisde tipik implantlar kahverengi veya siyah, koyu mavi kistlerdir. Bu kistler fibroz bir zarla çevrilidir. Etrafında çekilme veya büzülme vardır. Ayrıca çevresindeki dokuya yapışktır. Komşu dokudaki bu büzülme, endometriosis için patognomiktir (10.)

Uterusun laparoskopik muayenesinde, uterin konturların düzensizliği adenomyosis ihtimalini düşündürür. Uterin fundusun şekli, intrauterin septus varlığı, laparoskopiyi takiben kürtaj ile kontrol edilir (11).

Fallop tüplerinin durumu, diagnostik laparoskopide, kromopertubasyon, dilue indigo, carmen veya metilen mavisi ile yapılır. Solusyon uterus kavitesine enjekte edilir. Fallop tüplerinden geçip geçmediği kontrol edilir. Seryike ait obstetrik bir laserasyon veya geçirilmiş servikal ameliyat hikayesi olan hastalarda bir foley kateteri kullanılabilir. Boyanın tüplere dolmasını veya boşalmasını değerlendirmelidir. Chromopertubasyondan sonra agglutinasyon veya simozis, sacculasyon varlığını gözlemek için tüpler yakından izlenmelidir. Tüpelerin dolması için çeşitli sebepler vardır. Uterin kanül ve eksternal servikal delik arasındaki tıkaç zayıf olabilir. Kanülün ucu myometriuma gömülebilir, yaygın olan intrauterin sineşi, enjekte edilen solusyonu engelleyebilir. Tüpelerin dolmama durumunda uterus kanülünü çıkarmak bir probe ile uterusun içini hissetmek iyi bir pratiktir (11).

Ovaryumların yapısal değişikliklerini Boss ve arkadaşları (11) 4 kategoriye bölgerek incelemiştir. Polistik bir ovaryum, sklerotistik ovaryum, buruşuk bir ovaryum ve küçük overler olarak.

MATERIAL VE METOD

Kadın İnfertiletişinde Diagnostik Laparoskopi konulu çalışmamızı Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalına 1. Ocak. 1986 ile 1. Haziran. 1987 tarihleri arasında, infertilite şikayeti ile baş vuran 50 hasta üzerinde laparoskopi yaparak oluşturduk.

Çalışmamıza infertil çiftlerin tetkiklerini birlikte incelemeyle başladık. Spermogramı normal olan çiftlerde, kadın infertilite tetkikleri için çalışmaya alındı. Menstrüel siklusun 5-10. günleri arasında HSG yapıldı, 22-26. günleri arasında endometrial biopsi yapıldı.

Çalışma gurubunu oluşturan hastaları ilk önce psikolojik olarak hazırladık. Hastalar sonra hospitalize edildi. Kan ve idrar tetkikleri yapıldı. Tüm hastalara dahiliye ve anestezi konsultasyonu sonucu operasyon rizikosunun olmadığı saptandı.

Laparoskopik çalışmamızı genel anestezi altında uyguladık. Önce 5 mg/kg Tniopenton sodium ve 1 mg/kg Succinilcholin IV. olarak verildi. Sonra endotrakeal entübasyon yapıldı. Olgulara 2-3 litre oksijen ve 4 litre Azot protoksi gaz karışımı ile ventilasyon yapıldı.

Olgulara operasyon masasında litotomi pozisyonu verildikten sonra mesane boşaltıldı. Batın, perine, vulva, vagen, collum uteri alkol iodajı takiben steril örtüler örterek 15 derecelik Trendelenburg pozisyonu verildi. Hastalain kalçasının masa kenarından 8-10 cm dışa taşmasına özel dikkat gösterdik. Sonra vaginal tuşe yapılip, vagene spekulum yerleştirilip, portio ve vagen alkol iodajı takiben tenakulum ve HSG cihazı colluma yerleştirildi. Göbek temizliği yapılp, alt kenarının saat 5 ve 7 hizalarında çamaşır pensleri ile tutulup, umbilik içinden 1 cm. lik yarım ay şeklinde insizyon yapıldı. Sonra, uterus, tubalar, overler, pelvik audezyonlar, tubaların açık veya kapalı oluşu % 0,5 lik metilen Mavisi testi ile kontrol edildi.

Operasyon bittikten sonra laparoskopi çıkartıldı. Batındaki gaz boşaltıldı. Sonra kanül çıkartılarak kesi yerine iki adet sütür kondu. Collumda adaptör alınıp, mesaneye steril katater takıldıktan sonra anestezije son verildi.

BULGULAR

1.1.1986-1.6.1987 tarihleri arasında, Kliniğimize muracaat eden laparoskopik inceleme yaptığımız çocuğu olmayan 50 olgunun en genci 17 yaşında, en yaşlısı ise 39 yaşında idi. Yaş ortalaması 26,26 olup, 24'ü 21-25 yaş gurubunu oluşturmaktaydı. İnfertilite olgularının yaş gurublarına göre dağılımı Tablo-1'de görülmektedir.

Tablo-1: Laparoskopi olgularının yaş gurublarına göre dağılımı.

Yaş Gurubu	Primer İnfertilite		Sekonder İnfertilite		Toplam	
	Olgı sayısı: (%)		Olgı Sayısı: (+)		Olgı Sayısı (%)	
17-20	2	4	—	—	2	4
21-25	16	32	8	16	24	48
26-30	12	24	4	8	16	32
31-35	4	8	2	4	6	12
36-39	2	4	—	—	2	4
Toplam :	36	72	14	28	50	100

Tanışal laparoskopi yaptığımız 50 infertil olgunun 36'sında primer, 14'sinde sekonder infertiliteden oluşmaktadır. Olguların primer ve sekonder infertilite oluşuna göre dağılımı Tablo-2'de görülmektedir.

Tablo-2: Olguların Primer ve sekonder infertilite oluşuna göre dağılımı:

İnfertilite Şekli :	Olgı Sayısı	Yüzde : (M)
Primer	36	72
Sekonder	14	28
Toplam :	50	100

Olgularımızın infertilite süreleri 1,5 yıl ile 20 yıl arasında değişmekte idi. 21'inde (%42) 1-5 yıllık, 21'inde (%42) 6-10 yıllık infertil süre görülmektedir. Olguların infertilite sürelerine göre dağılımı Tablo -3'de görülmekte olup, ortalama infertilite süresi 6,37 yıl olarak bulundu.

Tablo-3: Olguların infertilite sürelerine göre dağılımı.

İnfertilite süresi (yıl)	Primer infertilite Olgı sayısı	Primer infertilite %	Sekonder infertilite Olgı sayısı:	Sekonder infertilite %	Toplam : Olgı say.	Toplam : %
1,5-5	16	32	5	10	21	42
6-10	15	30	6	12	21	42
11-15	3	6	3	6	6	12
16-20	2	4	—	—	2	4
Toplam :	36	72	14	28	50	100

Laparoskopİ yapılacak olgulara önce, dikkatli bir anamnez ve jinekolojik muayene yapıldı. Daha sonra HSG (Histerosalpingografi) çekildi. HSG çekilen olguların 27'si (%44) normal olarak bulundu. 19'unda (%38) tubal patolojinin sorumlu olduğu görüldü. Tubal patolojilerin 7'sinde bilateral, 8'i unilateral tubaların tikali olduğu görüldü. 2 olgumuzda hidrosalpinks fakat tüpler açık olarak değerlendirildi. Bir olgumuzda tubal adezyon, bir olgumuzda da tubal anomali vardı. HSG yaptığımız olguların 4'ünde ise (%8) uterin faktörün sorumlu olduğu görüldü. Bunlardan bir tanesinde Ascherman serudnmu, iki tanesinde uterus acutatus, birinde ise unicornis hali mevcuttu. Olguların HSG bulgularına göre dağılımı Tablo-4'de görülmektedir.

Tablo-4: Laparoskopİ yapılan olguların HSG bulgularına göre dağılımı.

Tanı:	Vaka Sayısı:	Yüzde (M)
Normal Bulgu	27	54
Tubal Patoloji	19	38
Uterin Patoloji	4	8

İnfertil olgularımıza daha sonra, tanı amacıyla laparoskopİ yaptıktı. Olguların 6'sı (%12) normal olarak değerlendirildi. 16'sında tubal patoloji (% 32) sorumlu idi. 10 olguda (% 20) ovarian patoloji sorumlu olup, 5 olguda ise (% 10) uterin faktör sorumlu idi. 6 olguda (% 12) endometriosis, 7 olguda ise (% 14) mikst patoloji vardı. 5'de görülmektedir.

Tablo-5: İnfertil olgularımızda laparoskopik muayenede tesbit edilen pelv bulguların dağılımı.

Tanı:	Olgı Sayısı:	Yüzde (%)
Normal Bulgu	6	12
Tubal Patoloji	16	32
Ovarial Patoloji	10	20
Uterin Patoloji	5	10
Endometriosis	6	12
Mikst Patoloji	7	14

Laparoskopik muayenede tesbit edilen 6 saf tubal patoloji ile tubaları ilgilendiren 7 mikst patoloji ile birlikte 23 olgunun dağılımı Tablo-6'da görülmektedir.

Tablo-6: Laparoskopide tesbit edilen tubal patolojilerin dağılımı:

Tanı :	Olgı Sayısı:	Toplam Olgulara Göre yüzde(%)	Tubal Patolojilere Göre yüzde (%)
Konjenital		2	4,39
Malformasyon	1	2	21,74
Hidrosalpink	5	10	21,74
Peritubal Adezyon	3	6	13,00
Tubal Obstrüksiyon	14	28	60,87
Bilateral	10	20	43,48
Unilateral	4	8	17,39

Laparoskopik muayenede tesbit edilen ovarian patolojiler Tablo -7'de görülmektedir.

Tablo-7: Laparoskopik muayenede tesbit edilen ovarian patolojilerin dağılımı:

Tanı :	Olgı Sayısı:	Toplam Olgulara Göre Yüzde (%)	Ovarial Patolojile Göre Yüzde (%)
Polikistik Over :	4	8	40
Sklerokistik	3	6	30
Periovarial Adezyon	2	4	20
Ovarial tümör	1	2	10

Laparoskopide tesbit edilen uterin patolojilerin dağılımı Tablo-8'de görülmektedir.

Tablo-8: Laparoskopide tesbit edilen uterin patolojilerin dağılımı.

Tanı :	Olgı Sayısı:	Toplam Olgulara Göre Yüzde (M)	Uterin Patolojilere Göre Yüzde (M)
Myoma Uteri	6	4	40
Uterus Arcuatus	1	2	20
Hipoplastik Uterus	1	2	20
Uterus Bicornis	1	2	20

Laparoskopik muayenede, endometriosis olgularının lokalizasyona göre dağılımı Tablo-9'da görülmektedir.

Tablo-9: Laparoskopik Muayenede tesbit edilen endometriosis olgularının dağılımı.

Tanı :	Olgı Sayısı	Toplam Olgulara Göre Yüzde(%)	Endometriosis Olgularına göre Yüzde (%)
Ovarial	5	10	62,5
Tubal	3	6	37,5
Sakrouterin Bölge	4	8	50,0
Adenomyosis	1	2	12,5

Laparoskopik yaptığımız olguların operasyon sırasında komplikasyon olarak, birisinde çok zayıf olduğundan Werres iğnesi ile mide laserasyonu oldu, opere edilmeden şifa ile taburcu edildi. İki olgumuz pelvik adezyon nedeniyle trokar ve laparoskop ile gözlem esnasında operasyonu gerektirmeyen hemoraji oldu. Bir olgumuz oldukça obez olduğundan 4. kez Verres iğnesi denemesi sonucu pneumoperitoneum yapıldı. Hastada sol labium majusa kadar yayılan Cilt alt anfizemi oldu, semptomatik tedavi edildi. Bir olgumuzda da, laparoskopik muayene sırasında tenakulum ve HSG cihazı ile operasyonu gerektirmeyen alt segment yaralanması oldu. Hiç bir olgumuzda majör komplikasyon görülmeli.

Olgularımızda anestezi komplikasyonu olarak da, 3'ünde uçlarda siyanoz, birinde kardiak aritmi, birisinde hipotansiyon, birisinde de gastrik dilatasyon görüldü. Hepsi de semptomatik tedavi edildi.

Yapılan laparoskopik muayene sonucunda, tubal uygunsuzluk, laparoskop ile HSG tanı metodları arasında % 44,4 olarak bulundu. Her iki tanı metod arasında ise toplam uygunsuzluk % 51 olarak görüldü.

TARTIŞMA :

Laparoskopik 1937'den bugüne kadar çeşitli endikasyonlarla hastalara uygunmaktadır. Cohen, diagnostik laparoskopinin başlıca endike olduğu durumun infertilite olduğunu savunmuştur. Günümüzde laparoskopisiz bir infertilite araştırmasının eksik kaldığı bildirilmektedir (9).

Biz servisimizde laparoskopiyi infertil kadınarda diagnostik amaçla kullandık. Infertilite şikayeti ile başvuran çiftleri birlikte araştırmaya alındı. Çalışmaya spermogramları normal, erkek faktörünü eka te ettiğinden sonra, kadının anem nezi ve jinekolojik muayene bulgularını değerlendirerek infertiliteye neden olan faktörü araştırdık.

Olgularımızın % 72'si primer, % 28'i de sekonder infertilite gurubunu oluşturuyordu. Çalışma gurubunun en genç 17 yaşında, en yaşlısı ise 39 yaşında olup yaş ortalaması 26,26. idi. Olgularımızın 24'ü 21-25 yaş gurubunu oluşturuyordu.

Olgularımızın infertilite süreleri, 1,5-20 yıl arasında değişmekteydi. Infertil hastaların ortalama infertilite süresi 6,37 idi.

Çeşitli araştırmacılar infertilite tespitlerinin laparoskopii olmadan tamamlanmış olmayacağı ve ameliyat şeklinin tayininde laparoskopinin mutlaka gereklili olduğunu savunmuşlardır. (9). S. Reid ve Arkadaşları (14) jinekolojik diagnostik laparoskopiyi en fazla infertil kadınların değerlendirilmesinde kullandıklarını ifade etmişlerdir.

İnfertilite tespitlerinden HSG basit bir yöntemdir. Ancak, laparoskopii hem tubaların iyi bir biçimde değerlendirilmesi, hem de iç organların daha kesin ve detaylı gözlenebilmesi açısından daha üstündür. HSG'de kesin tanı koyulmaz. Ancak, endometrium ve uterus hastalıklarında değerli olmaktadır (9). Peritoneal yapışıklık, pelvik endometriosise bağlı lezyonlar HSG ile en fazla karışıklığa neden olacağı bildirilmiştir.(14).

Bernardo Ismajovich ve arkadaşları (8), 215 infertil vakada laparoskopii ve urografin kullanarak HSG yaptılar. Bu çalışma sonucunda, peritubal adezyonlar HSG'de % 75 yanlış olduğuna dikkat çekmişlerdir. Tuba çevresi yapışıklıkların değerlendirilmesi için laparoskopinin kesin gerekliliğini vurgulamışlardır. Fakat konjenital anomaliler, intramural yapışıklıklar, polipler, salpingitis isthmica nodoza'da olduğu gibi oluşan proksimal tubal patolojiler tesbitinde HSG ile tanı konacağını bildirmiştir.

S. Reid ve Arkadaşları (15), 246 hastada yapılan diagnostik laparoskopide 141 olgu infertilite gurubunu oluşturuyordu. Geri kalan hastalarda ön tanı pelvik ağrıydı. Bunlardan 88 infertil hastada tubal faktör değerlendirmek için laparoskopije ilaveten HSG çektiler. Total uygunluk 27 sinde (%40) olarak bulundu.

Laparoskopii ve HSG'nin infertilite tanısında fikir birliğini Phlipson, T (13), % 57,7 olarak, El-Minawi, M.F ve arkadaşları (5) ise % 57,67 olarak, Gabos, P.A (6), % 55 olarak bildirdi.

Ismajovich, B ve arkadaşları (8), tubal patoloji ve peritoneal adezyonlar infertil kadınların % 20-50'sinde olduğunu ifade etmişlerdir.

Bizim yaptığımız HSG'de 27 (% 54) normal bulgu 19 (%38 olguda tubal patoloji, 4 (% 8) olgumuzda da uterin patoloji sorumlu idi. HSG'de tubal faktör olarak tesbit edilen 19 olgunun 8'inde unilateral, 7'sinde bilateral olmak üzere toplam 15 olguda tubal obstrüksiyon vardı. 2 olguda hidrosalpinks, bir tanesinde peritubal adezyon, bir olguda da tuba malformasyon vardı. Laparoskopik inceleme sonucunda tubal faktör olarak tesbit edilen 23 olgunun 5'inde hidrosalpinks, 3'ünde peritubal adezyon, 10 olguda bilateral tubal obstrüksiyon, 4 olguda unilateral obstrüksiyon, bir olguda tubal malformasyon mevcuttu. Sonuçta tubal faktörü (% 32) olarak bulunduk. Bu literatürle uygunluk gösteriyordu. Çalışmamızda, HSG ve laparoskopik tanı metodları arasında tubal faktörde uygunsuzluk, % 44,4 olarak bulundu. Her ikı tanı metodu arasındaki toplam uyngunsuzluk ise % 51 idi.

Chattopadhyay S.K ve arkadaşları (2), Tbc'lu infertil kadında, infertilitede etiolojik faktör tubal faktöre bağladıklarını belirtmişlerdir. Bizim laparoskopik gözlem sırasında geçirilmiş Tbc'ye ait enfeksiyon kalıntıları görülen olgulardan 5'inde PPD pozitif olarak bulundu. Bu olguların endometrial biopsi, HSG sonucu ile doğrulanıp bunlara kemoterapi ve ovulasyon indüksiyonu uygulandı.

Uterus korpusuna ait infertilite nedenleri kesin ve sürekli değildir. Çoğunlukla düşüklere neden olurken, fertilizasyonu zorlaştırmaları (18). Çalışmamızda laparoskopik sırasında uterin patolojileri 5(%10) olarak bulundu. Bunların 2 tanesi myoma uteri, bir tanesi uterus arcuatus, bir tanesi hipoplazik uterus, bir taneside de uterus bicornis tesbit edildi.

Maro Dhont (4) yaptıkları bir çalışmada over yüzeyinin laparoskopik incelemede, infertilitede ovarian faktör nedenlerinin saptanacağını belirttiler. Bizim laparoskopik inceleme sonucunda 10 olguda (% 20) ovarian patoloji tesbit edildi. Bunların 4'ü (% 8) polikistik over, 3'ü sklerokistik over (% 6), zisinde (% 4) peri-ovarial adezyon, bir tanesinde ise (% 2) ovarian tümör olarak tesbit edildi.

Corrado Melega, endometriosis ile infertilite arasında sıkı bir bağlantının olduğunu göstermişlerdir (12). Kistner endometriosisi mevcut olanlarda infertilitenin % 30-40 olduğunu belirtmiştir. Sugimoto (11) ise yaptığı laparoskopik bir çalışmasında 497 hastasının 138'inde (% 28) endometriosis rapor ettigini belirtmiştir.

Bizim laparoskopik yaptığımız hastalarda, toplam olguların % 12'sinde endometriosis bulundu. Bu olgularda ovarian endometriosis (% 10), tubal endometriosis (% 6), sakrouterin bölgede (% 8), adenomyosis ise (% 2) olarak bulundu. Bu ise literatüre uymaktaydı.

Laparoskopik girişim, anestezinin kontrendike olabileceğİ hastalara da kontrendikedir (3). Laparoskopik muayene sırasında endoskopist için en önemli kriter hiç bir zarara yol açmamak omalıdır.

Pneumoperitoneumda CO₂ veya N₂O gazı kullanılabilir. Kolay absorbe olduğu ve yanıcı olmaması nedeniyle genellikle CO₂ gazı kullanılmaktadır (7,11). Biz de ogularımızda 3-4 litre civarında CO₂ gazı kullandık.

Siegismund, K ve çalışma arkadaşları (17), laparoskopî ve histeroskopî sırasında ölümle sonuçlanan CO₂ embolisini yayınlamışlardır. S. Mark ve arkadaşları (16) laparoskopî komplikasyonu olarak kanama, infeksiyon, ve anestezije bağlı olarak sekonder gelişliğini ifade etmişlerdir. Lynn (1), Verres kanülü ile yapılan ve sonradan tamir edilen bir aort perforasyonu olgusunu rapor etmiştir. Bizim opeprasyona aldığımız olgularda, majör bir anestezi ve operasyon komplikasyonu görmedik.

Laparoskopik tanı konulan ve tubal faktör 532 olarak bulunan olgulardan 3'üne salpingoliz+salpingostomi operasyonu yapıldı.

Ovarial patolojili olgulardan, overkisti olan bir olguya over kisti extirpasyonu+Wedge rezeksiyonu yapıldı. Diğer olgulardan 4'üne servisimizde gondotropin tedavisine , 4'üne klomifen sitrat uygulandı. Bir olgumuza Wedge rezeksiyonu yapıldı. Toplam % 10 hastamiza laparatomî uygulandı.

Uterin patolojisi olanlardan uterus bicornise metroplasti operasyonu önerildi. Myoma uteri ve hypoplazik uterusu olan olgulara hormonal tedavi uygunadık. Laparoskopî ile tanı koyduğumuz 7 endometriosis olgusuna ise 6-10 ay kadar Danazol tedavisine aldık. Achroman sendromu olan olgumuz, laparoskopî altında dilatasyon ve küretaj uygulanıp uterusa foley katateri konulup, kortizon ve hormon tedavisine alındı.

Diagnostik laparoskopî yaptığımız olguların toplam 11 tanesinde (% 22) 2-15 ay içerisinde gebe kaldığını gördük. Gebelik oluşan bu olgulardan 7'sinde ovarial, 3'ünde tubal, bir tanesinde de uterin faktör sorumlu idi.

SONUÇ :

Laparoskopî yaklaşık 50 yıllık bir süreden beri tıbbîn hizmetine girmiș teşhis ve tedavi amacıyla kullanılmaktadır.

Kadın infertilitesinde kardinal tetkiklerden biriside diagnostik amaçla yapılan laparoskopidir. İnfertileye yol açan sebeplerin doğrudan doğruya görülmesci sağlamak, gerekli tedaviye yönelik, yerin egöre cerrahi mudahalelerin tatbikine imkan vermek bakımından laparoskopî en iyi yöntem özelliğini taşımaktadır.

Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine 1986-1987 döneminde 1,5 yıllık sürede yapılan 50 laparoskopî olgusu incelendi. Laparoskopinin diğer tanı metodlarından çok daha üstün olduğu görüldü.

Ayrıca, laparoskopî cihazını kullanma tekniği, endikasyon, kontrendikasyon ve komplikasyonları incelendi. Bir infertil kadının diagnostik amaçla yapılan la-

paroskopik incelemesinde, endoskopistin nelere dikkat edeceğini, hasta belli risklere maruz kalacağından gözlem sırasında maksimum bilgiyi elde etmek zorunda olduğu, vizüelizezasyon sırasında sadece bakmayıp aynı zamanda görmesi gerekiği sonucuna varıldı.

DIAGNOSTIC LAPAROSCOPY IN FEMALE INFERTILITY

Summary:

This study included 50 infertile patients to whom laparoscopy was applied in our clinic between 1 Jan. 1986 and 1 June 1987. The application was made under general anaesthesia and with single incision tecnic.

As a result of laparoscopic examination, 12 % normal was found, 32 % tubal pathology, 20 % ovarian pathology, 10 % uterine pathology 12 % endometriosis and 14 % mixed pathology. Of our patients, 10 % received laparotomy, Thus, a diagnosis at a rate of 100 % was made. No major complication was seen during the study.

Key Words :

Laparoscopy, Infertility.

KAYNAKLAR :

- 1- Albayrak, A.A., Çağlar, H.: Jinekolojik laparoskopi, Karınca Matbaacılık Tic. Ort. İzmir, 1986.
- 2- Chattopadnyay, S.K., Sengupta, B.S., Y.B., Al-Meshari, A.A.: The pattern of female genital tuberculosis in Riyadh Saudi Arabia. Brit J Obstet Gynecol, 93: 367, 1986.
- 3- Chon, M.R.: Endoscopy and Infertility in Sciarra's Gynecology and Obstetrics. Revised ed. Philadelphia, Harper-Row Publisher, 1984. Vol: 5, Cap: 62.
- 4- Dhont, M., Serreyn, R., Duvivier, P., P., Vanluchene, E., Boever, J.D., Vandekerckhove, D. : Ovulation Stigma and Concentration of progesterone and estradiol in peritoneal fluid: Relation with fertility and endometriosis. Fertil Steril, 41: 872, 1984.
- 5- El-Minawi, M.F., Abdel-Hadi, M., İbrahim, A.A., Wahby, O.: Comparative Evaluation of laparoscopy and Hysterosalpingography in infertile patients. Obstet Gynecol. 51: 29, 1978.
- 6- Gabos, P.: A. Comparison of Hysterosalpingography and Endoscopy In Evaluation of tubal function in infertile Women. Fertil Steril 27: 238, 1976.

- 7- Gomar, C., Fernandez, C., Villalonga, A. and Nalda, M.A.: Carbon Dioxide embolism during laparoscopy and hysteroscopy. Ann Fr Anesth Reanim. 4: 380, 1984.
- 8- Ismajovich, B., Wexler, S., Golon, A., Langer, L., David, M.P.: The accuracy of hysterosalpingography versus laparoscopy in evaluation of infertile women. Int. J. Gynaecol Obstet, 24: 9, 1986.
- 9- İbrahim, M.: Laparoskopinin Jinekolojide Diagnostik Değeri. Uzmanlık Tezi. Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Dr. Zekai Tahir Burak Kadın Hastanesi. Ankara, 1984.
- 10- Kistner, R.W.: Endometriosis and infertility. Clin Obstet Gynecol, 22: 101, 1979.
- 11- Madık, J.J.: Role of pelvic endoscopy in infertility. Clin Obstet Gynecol, 22: 121, 1979.
- 12- Mlega, C., Marchesini, F.P., Belletini, L., Biscontin, S., Flamigni, C.: Diagnostic value of laparoscopy in endometriosis and infertility. J Reprod Med 29: 597, 1984.
- 13- Philipsen, T., Hansen, B.B.: Comparative study of hysterosalpingography and laparoscopy in infertile patients. Acta Obstet Gynecol Scand 60: 149, 1980.
- 14- Portuond, J.A., Pena Irala, J., Ibanez, E., Echanjuaregui, A.P.: Clinical selection of infertile patients for laparoscopy. Int. J. Fertil, 29: 85, 1984.
- 15- Reid, S., Roopnarinesingh, S., Suratsingh, J.: An assessment of the role of diagnostic laparoscopy in Trinidad West Indian Med J. (Jamaica), 35: 92, 1986.
- 16- Mark, S., Jarret, J.C.: Small bowel obstruction diagnostic laparoscopy . Fertil Steril, 42: 653, 1984.
- 17- Siegismund, K., Kreller, E. and Held, H.J.: Pulmonary gas embolism during laparoscopy A rarecomplication Zentralbl Gynecol, 107: 435, 1985.
- 18- Wallch, E.E.: Evaluation an management of uterine cause of infertility Clin Obstet Gynecol 22: 43, 1979.
- 19- Wheeless, C.R., Katayama, K.P.: Laparoscopy and tubal sterilization. (in) Te Linne's Operative Gynecology Sixth ed. Philadelphia, J.B. Lippincott. Company 1985, pp: 411.